

جزوه جامع و پیشرفته گرامر زبان انگلیسی

از مفاهیم پایه تا ساختارهای پیشرفته مکالمه محور

این جزوه متعلق به مجله زبان (languagemag.ir) می باشد. هرگونه کپی برداری تنها با ذکر منبع مجاز است.

یادگیری گرامر نباید محدود به حفظ کردن فرمول های خشک و تکراری باشد. برای تسلط واقعی بر زبان انگلیسی و برقراری ارتباط موثر، نیازمند درک عمیق ساختارها و کاربرد آنها در مکالمات واقعی هستیم. این جزوه به صورت بسیار جامع تدوین شده است تا نه تنها مفاهیم پایه را پوشش دهد، بلکه شما را با ظرافت های کلامی و ساختارهای پیشرفته تر آشنا کند.

در این جزوه کاربردی ترین و در عین حال پیچیده ترین قواعد انگلیسی با رویکردی مکالمه محور و همراه با جزئیات فراوان تدریس شده است.

بخش اول: بررسی جامع ۱۲ زمان در زبان انگلیسی

۱. زمان‌های حال (Present Tenses)

۱.۱. حال ساده (Simple Present)

علاوه بر عادات و حقایق، برای برنامه‌های زمان‌بندی شده در آینده (مثل قطار و هواپیما) و همچنین در داستان‌گویی و گزارش ورزشی کاربرد دارد.

Subject + V1 (s/es)

The train **leaves** at 8:00 AM tomorrow.

قطار فردا ساعت ۸ صبح حرکت می‌کند. (کاربرد برای آینده قطعی)

He **passes** the ball to Ronaldo, and he **scores**!

او توپ را به رونالدو پاس می‌دهد و او گل می‌زند! (گزارش ورزشی)

۱.۲. حال استمراری (Present Continuous)

این زمان همچنین برای بیان کارهای آزاردهنده و تکراری همراه با قیدهای always/constantly استفاده می‌شود.

Subject + am/is/are + V-ing

You **are always complaining** about your job!

تو همیشه داری درباره شغل غر می‌زنی! (بیان نارضایتی)

۱.۳. حال کامل / ماضی نقلی (Present Perfect)

تمرکز این زمان روی تجربیات زندگی، تغییرات در طول زمان و کارهایی است که اثرشان در زمان حال حس می‌شود.

Subject + have/has + V3 (Past Participle)

I **have never eaten** sushi in my entire life.

من در تمام عمرم هرگز سوشی نخورده‌ام. (تجربه زندگی)

She **has grown** so much since the last time I saw her.

او از آخرین باری که دیدمش خیلی بزرگ شده است. (تغییر در طول زمان)

۱.۴. حال کامل استمراری (Present Perfect Continuous)

تأکید بر **طول مدت** یا پروسه انجام یک کار که در گذشته شروع شده و تا الان ادامه داشته (یا تازه تمام شده اما اثرش مشهود است).

Subject + have/has + been + V-ing

I **have been waiting** for you for two hours!

دو ساعت است که منتظر تو هستم! (تأکید روی زمان طولانی انتظار)

Why are your clothes dirty? - I **have been working** in the garden.

چرا لباس‌هایت کثیف است؟ - در باغچه مشغول کار بوده‌ام. (تأکید روی اثر کار)

۲. زمان‌های گذشته (Past Tenses)

۲.۱. گذشته ساده (Simple Past)

بیان اتفاقی که در زمان مشخصی در گذشته رخ داده و تمام شده است. معمولاً با قیدهای زمانی مثل yesterday, می‌آید ago, last year.

Subject + V2 (Past form)

They **moved** to Canada in 2015.

آنها در سال ۲۰۱۵ به کانادا نقل مکان کردند.

۲.۲. گذشته استمراری (Past Continuous)

کاربرد اصلی آن زمانی است که یک کار در گذشته در حال انجام بوده که کار دیگری آن را قطع کرده است.

Subject + was/were + V-ing

I **was taking** a shower when the phone **rang**.

داشتم دوش می‌گرفتم که تلفن زنگ خورد. (عمل طولانی قطع شده توسط یک عمل کوتاه)

۲.۳. گذشته کامل / ماضی بعید (Past Perfect)

برای نشان دادن اینکه یک کار در گذشته، **قبل از** یک کار دیگر در گذشته انجام شده است.

Subject + had + V3

By the time we arrived at the cinema, the movie **had already started**.

تا زمانی که به سینما رسیدیم، فیلم قبلاً شروع شده بود.

۲.۴. گذشته کامل استمراری (Past Perfect Continuous)

برای نشان دادن پروسه و طول یک کار در گذشته، پیش از آنکه اتفاق دیگری در گذشته رخ دهد.

Subject + had + been + V-ing

He was exhausted because he **had been driving** for ten hours.

او به شدت خسته بود چون ده ساعت مشغول رانندگی بود.

۳. زمان‌های آینده (Future Tenses)

۳.۱. تفاوت Will و Be going to

در مکالمه حرفه‌ای تفاوت این دو بسیار مهم است. Will برای تصمیمات آنی و قول دادن است، در حالی که going to برای برنامه‌ریزی‌های قبلی و پیش‌بینی بر اساس شواهد استفاده می‌شود to

A: We don't have any milk.

B: Oh, I **will go** and buy some.

تصمیم آنی: الف: ما شیر نداریم. ب: اوه، می‌روم و کمی می‌خرم.

Look at those dark clouds. It **is going to rain**.

پیش‌بینی با مدرک: به آن ابرهای سیاه نگاه کن. قرار است باران ببارد.

۳.۲. آینده استمراری (Future Continuous)

عملی که در مقطع خاصی از آینده در حال انجام خواهد بود.

Subject + will be + V-ing

Don't call me at 8 PM. I **will be having** dinner.

ساعت ۸ شب به من زنگ نزن. در حال خوردن شام خواهم بود.

۳.۳. آینده کامل (Future Perfect)

عملی که قبل از یک زمان مشخص در آینده، تکمیل خواهد شد.

Subject + will have + V3

By next year, I **will have graduated** from university.

تا سال آینده، من از دانشگاه فارغ التحصیل شده‌ام.

بخش دوم: جملات شرطی (از پایه تا پیشرفته)

در مکالمات روزمره بسیار پیش می‌آید که بخواهیم درباره‌ی سناریوهای غیرواقعی، فرضی یا حسرت‌های گذشته صحبت کنیم. اینجا است که شرطی‌ها وارد عمل می‌شوند.

شرطی نوع سوم (Third Conditional)

برای حسرت خوردن یا انتقاد از اتفاقاتی که در گذشته افتاده و دیگر قابل تغییر نیستند.

If + Past Perfect, would have + V3

If I **had studied** harder, I **would have passed** the exam.

اگر بیشتر درس خوانده بودم، در امتحان قبول می‌شدم. (اما نخواندم و رد شدم)

شرطی ترکیبی (Mixed Conditionals)

گاهی ترکیب زمان‌ها لازم است. مثلاً اتفاقی در گذشته رخ نداده (شرطی نوع ۳) اما اثر آن در زمان حال حس می‌شود (جواب شرط نوع ۲).

If I **had won** the lottery last year, I **would be** rich now.

اگر پارسال در لاتاری برنده شده بودم (گذشته)، الان ثروتمند بودم (حال).

بخش سوم: ساختارهای مجهول و سببی (Causative)

مجهول با افعال وجهی (Passive with Modals)

بسیار پرکاربرد در نامه‌نگاری و مکالمات رسمی.

Modal + be + V3

This problem **must be solved** immediately.

این مشکل باید فوراً حل شود.

ساختار مجهول غیرشخصی (Impersonal Passive)

برای بیان شایعات، اخبار یا نظرات عمومی (گفته می‌شود که...).

It is said that he is a billionaire.

گفته می‌شود که او یک میلیاردر است.

افعال سببی (Causative Verbs - Have / Get something done)

وقتی شما خودتان کاری را انجام نمی‌دهید، بلکه از کسی (مثل یک متخصص) می‌خواهید آن را برایتان انجام دهد.

Subject + have/get + Object + V3

I **had my car repaired** yesterday.

دیروز دادم ماشینم را تعمیر کنند. (خودم تعمیر نکردم)

She is going to **get her hair cut** tomorrow.

او قصد دارد فردا موهایش را کوتاه کند. (آرایشگر برایش کوتاه می‌کند)

بخش چهارم: افعال وجهی در گذشته (Modal Perfects)

برای گمانه‌زنی، نتیجه‌گیری و پشیمانی درباره گذشته به شدت در مکالمه کاربرد دارند.

۱. Should have + V3 (باید این کار را می‌کردی اما نکردی)

You **should have told** me the truth.

باید حقیقت را به من می‌گفتی. (نشان دهنده سرزنش)

۲. Must have + V3 (نتیجه‌گیری قطعی در گذشته)

The ground is wet. It **must have rained** last night.

زمین خیس است. حتماً دیشب باران باریده است.

۳. Could have + V3 (توانایش را داشتی اما انجام ندادی)

I **could have won** the race, but I fell.

می‌توانستم مسابقه را ببرم، اما زمین خوردم.

بخش پنجم: مصدر (Infinitive) و اسم مصدر (Gerund)

برخی افعال بعد از خود فعل را به صورت -ing دار (Gerund) و برخی به صورت to + فعل (Infinitive) می‌پذیرند.

افعال پرکاربرد با Gerund

مانند: enjoy, mind, avoid, finish, suggest

I strongly **suggest visiting** the museum.

من اکیداً پیشنهاد می‌کنم که از موزه بازدید کنید.

افعال پرکاربرد با Infinitive

مانند: decide, hope, promise, want, refuse

She **promised to help** me with the project.

او قول داد که در پروژه به من کمک کند.

افعالی که با هر دو می‌آیند اما معنی عوض می‌شود! (بسیار مهم)

I **stopped smoking**. (I quit the habit)

سیگار کشیدن را ترک کردم.

I **stopped to smoke**. (I paused my walking to smoke)

ایستادم تا سیگار بکشم.

I **remember locking** the door. (I have the memory)

یادم می‌آید که در را قفل کردم. (خاطره‌اش را دارم)

I must **remember to lock** the door. (I shouldn't forget to do it)

باید یادم بماند که در را قفل کنم. (وظیفه‌ای برای آینده)

بخش ششم: نقل قول غیرمستقیم (Reported Speech)

وقتی می‌خواهید حرف کسی را به شخص دیگری منتقل کنید، باید زمان جمله را یک پله به عقب (گذشته‌تر) ببرید.

Direct: "I **am studying** now," John said.

Reported: John said (that) he **was studying** then.

مستقیم: جان گفت: "من الان دارم درس می‌خوانم."
غیرمستقیم: جان گفت که او آن موقع داشت درس می‌خواند.

Direct: "I **will travel** to Rome," Mary said.

Reported: Mary said (that) she **would travel** to Rome.

ماری گفت که به رم سفر خواهد کرد. (تبدیل will به would)

بخش هفتم: بندهای موصولی پیشرفته (Relative Clauses)

Defining vs. Non-defining

بندهای تعریف‌کننده (بدون ویرگول) اطلاعات ضروری می‌دهند. بندهای توصیفی (با ویرگول) فقط اطلاعات اضافه می‌دهند که قابل حذف است.

My brother **who lives in New York** is a doctor.

آن برادر من که در نیویورک زندگی می‌کند پزشک است. (من چند برادر دارم، دارم مشخص می‌کنم کدام یکی).

My brother, **who lives in New York**, is a doctor.

برادر من، که در نیویورک زندگی می‌کند، پزشک است. (فقط یک برادر دارم و نیویورک بودنش یک اطلاعات اضافی است).

بخش هشتم: نکات طلایی حروف اضافه و حروف

تعریف

حروف تعریف (A / An / The)

استفاده نادرست از The یکی از رایج‌ترین اشتباهات زبان‌آموزان است.

- هرگز قبل از اسامی کشورها (به جز جمهوری‌ها و ایالات مثل The US, The UK) The نیاورید.
- برای مفاهیم کلی (مانند عشق، آب، اطلاعات) در حالت کلی The استفاده نمی‌شود:
(The water نه) *Water is vital for life.*
- وقتی یک چیز در جهان تک است حتماً The می‌گیرد: The Sun, The Moon, The Internet

حروف اضافه زمان (In / On / At)

At: for exact time (at 5 PM, at midnight, at the weekend)

On: for days and dates (on Monday, on my birthday, on July 4th)

In: for months, years, seasons, long periods (in 2024, in summer, in August)

نکته مکالمه‌ای: تسلط بر این ساختارها نیازمند تمرین مداوم و استفاده از آن‌ها در صحبت کردن است. سعی کنید برای هر فرمول، مثالی درباره زندگی شخصی خودتان بسازید تا برای همیشه در ذهنتان حک شود.